

slag under Nr. 14 bliver vedtaget, men forkastes det sidstnævnte Forslag, vil Indenrigsministerens Forslag komme under Afstemning. Forhandlingen er saaledes aabnet. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (S. N. Hansen): Ved de Forandringer, som i Landstinget ere indførte i nærværende Lovforslag, og hvortil Udvalget har sluttet sig, skal jeg ikke opholde mig, men jeg skal strax gaae over til at forklare de Forslag, som Udvalget har stillet til Forandringer i Lovforslaget. — Med Hensyn til det Forslag af Udvalget, som findes under Nr. 1, vil det ærede Thing see, at Ordet „Bopæl“ paa det angivne Sted i Landstinget er forandret til „fast Ophold“, men dette foreslaaer Udvalget paany at forandre, saaledes at man beholder Ordet „Bopæl“. Vi ere nemlig gaaede ud fra, at vi, idet vi optog Valgbestemmelserne, ikke vilde gjøre nogen Forandring i Indholdet af dem, og da der i de paagjældende Lovbestemmelser angaaende Valgene til Sogneraadet stedsse har staaet „Bopæl“ paa det angivne Sted, have vi troet, det vilde være rettest at holde os til dette Udtryk, idet det engang igjennem Praxis har fundet sin Forklaring og rette Betydning. Naar man nu vilde forandre „Bopæl“ til „fast Ophold“, vilde der i Communerne komme Usikkerhed tilstede om, hvorvidt ikke denne Forandring af Udtrykket ogsaa havde medført en Forandring i selve Meningen af det paagjældende Ord, og det kan ikke nægtes, at dette efter Ordlyden vilde kunne antages. Flere, som komme ind under Begrebet „at have fast Ophold“, kunne ikke siges at have „Bopæl“ i Kommunen, saaledes f. Ex. Tjenestekarle og Andre i lignende Stilling; det er ganske sikkert at de have fast Ophold i Kommunen, og ved denne Forandring vilde altsaa en Tjenestekarl være valgbar til Sogneraadet, hvilket dog vistnok ikke er Lovens Mening, ligesom jeg heller ikke antager, at det er det andet Things Mening. Dernæst kunde der maaskee ogsaa med Hensyn til Nogle, som hidtil have været valg-

bare og ville vedblive at være det, naar man beholder Ordet „Bopæl“, opfastes Tvivl om, hvorvidt de vilde kunne vælges, nemlig naar de ikke havde fast Ophold paa Stedet, thi mangen en Mand kan have Bopæl i Kommunen uden at have fast Ophold der. Jeg antager derfor, at det ærede Thing er enigt med Udvalget i, at det er bedst at beholde Ordet „Bopæl“, som hidtil har været brugt, og som alle Communer i Landet nu forstaae og forklare paa samme Maade. — Ved § 14 have endeel af Udvalgets Medlemmer foreslaaet, at andet Stykkes andet Punktum skulde udgaae, og et tilsvarende Forslag, som jeg maaskee tør motivere med det Samme, er stillet under Nr. 13 til § 45. Disse to Forslag gaae ud paa at udfylde Bestemmelser, der ere indsatte i Landstinget, og som skulde afsværge de befrygtede Følger af, at et Afstemningspunkt blev forkastet paa Grund af, at der var lige mange Stemmer for og imod; man har frygtet for, at der kunde være Sager, som skulde finde deres Afgjørelse, men som ikke altid kunde ventes at ville finde den, naar Bestemmelsen om, at et Afstemningspunkt er forkastet, naar det har lige mange Stemmer for og imod sig, blev staaende. Jeg er imidlertid overbevist om, at denne Frygt ikke er begrundet, men at der, naar der er 4 Stemmer for og 4 Stemmer imod et Forslag, og dette altsaa er forkastet, ikke vil stee Andet, end hvad der vil stee, naar der er 5 Stemmer imod og 4 Stemmer for et Forslag. Resultatet, der kommer ud, bliver accurat det samme, og paadrage de 5 af de 9 sig et Ansvar, som Amtsraadet vil gjøre gjældende imod dem, fordi de have forkastet en Sag, som Sogneraadet var pligtigt at gennemføre, paadrage de 4 af de 8, som ved denne Bestemmelse foranledige en Forkastelse af Sagen, sig det samme Ansvar. Der kan altsaa ikke opstaae nogenformelst Vanstielighed deraf, og vi foreslaae derfor, at disse to Bestemmelser i §§ 14 og 45, som svare til hinanden med Hensyn til Sogneraadet og Amtsraadet, udgaae. — Der var paa disse Steder, hvor